

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/1982**af 31. oktober 2017**

om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam, produceret af Dongguan Luzhou Shoes Co. Ltd, Dongguan Shingtak Shoes Co. Ltd, Guangzhou Dragon Shoes Co. Ltd, Guangzhou Evervan Footwear Co. Ltd, Guangzhou Guangda Shoes Co. Ltd, Long Son Joint Stock Company og Zhaoqing Li Da Shoes Co., Ltd, og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«), særlig artikel 266,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (»grundforordningen«) (1), særlig artikel 9, stk. 4, og artikel 14, stk. 1 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

A. SAGSFORLØB

- (1) Den 23. marts 2006 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 553/2006 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse former for fodtøj med overdel af læder (»fodtøj«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«) og Vietnam (»forordningen om midlertidig told«) (2).
- (2) Ved forordning (EF) nr. 1472/2006 (3) indførte Rådet en endelig antidumpingtold på mellem 9,7 % og 16,5 % på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam og Kina i en periode på to år (»forordning (EF) nr. 1472/2006« eller »den anfægtede forordning«).
- (3) Ved forordning (EF) nr. 388/2008 (4) udvidede Rådet de endelige antidumpingforanstaltninger på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Kina til også at omfatte import afsendt fra Det Særlige Administrative Område (»SAR«) Macao, uanset om den er angivet med oprindelse i Macao SAR eller ej.
- (4) Efter en udløbsundersøgelse, som indledtes den 3. oktober 2008 (5), forlængede Rådet yderligere antidumpingforanstaltningernes gyldighed med 15 måneder ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 (6), dvs. indtil den 31. marts 2011, hvor foranstaltningerne udløb (»gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009«).
- (5) Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd og Risen Footwear (HK) Co Ltd samt Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (»ansøgerne«) bestred den anfægtede forordning i Retten i Første Instans (nu: Retten). Ved dom af 4. marts 2010 i sag T-401/06, Brosmann Footwear (HK) m.fl. mod Rådet, og af 4. marts 2010 i de forenede sager T-407/06 og T-408/06, Zhejiang Aokang Shoes og Wenzhou Taima Shoes mod Rådet, afviste Retten disse anfægtelser.
- (6) Ansøgerne appellerede disse domme. Ved dom af 2. februar 2012 i sag C-249/10 P, Brosmann Footwear (HK) m. fl. mod Rådet, og af 15. november 2012 i sag C-247/10 P, Zhejiang Aokang Shoes mod Rådet (»Brosmann- og Aokang-dommene«), ophævede Domstolen disse domme. Domstolen fastslog, at Retten begik en retlig fejl, for så vidt som den fandt, at Kommissionen ikke var forpligtet til at undersøge anmodninger om markedsøkonomisk behandling på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b) og c), fra operatører, der ikke indgik i stikprøven (præmis 36 i dommen i sag C-249/10 P og præmis 29 og 32 i dommen i sag C-247/10 P).
- (7) Domstolen afsagde derefter selv dom i sagen. Den fandt, at »Kommissionen burde have undersøgt de velbegrundede krav, som appellanterne havde indgivet på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b) og c), med henblik på at opnå markedsøkonomisk behandling inden for rammerne af den antidumpingprocedure,

[der er] omhandlet i den anfægtede forordning. Det skal herefter fastslås, at det ikke er udelukket, at en sådan undersøgelse i forhold til appellanterne ville have ført til pålæggelse af en endelig antidumpingtold, som var forskellig fra den told på 16,5 %, som de blev pålagt i henhold til den anfægtede forordnings artikel 1, stk. 3. Det fremgår således af denne bestemmelse, at den eneste kinesiske operatør, som indgik i stikprøven, og som opnåede markedsøkonomisk behandling, blev pålagt en endelig antidumpingtold på 9,7 %. Hvis Kommissionen havde konstateret, at de markedsøkonomiske principper ligeledes var fremherskende for appellanterne, ville de, som det fremgår af denne doms præmis 38, når beregningen af en individuel dumpingmargen ikke var mulig, ligeledes have draget fordel af denne sats (præmis 42 i dommen i sag C-249/10 P og præmis 36 i dommen i sag C-247/10 P).

- (8) Domstolen annullerede således den anfægtede forordning, for så vidt som den vedrører de pågældende ansøgere.
- (9) I oktober 2013 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i Den Europæiske Unions Tidende (7) om, at den havde besluttet at genoptage antidumpingproceduren netop på det punkt, hvor ulovligheden indtrådte, og undersøge, om der gjaldt markedsøkonomiske vilkår for ansøgerne i perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005. I denne meddelelse blev alle interesserede parter opfordret til give sig til kende.
- (10) I marts 2014 forkastede Rådet ved gennemførelsesafgørelse 2014/149/EU (8) et forslag fra Kommissionen om at vedtage Rådets gennemførelsesforordning om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og produceret af Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd og Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd og afsluttede sagen vedrørende disse producenter. Rådet var af den opfattelse, at importører, der havde købt sko af disse eksporterende producenter, og til hvem de relevante nationale myndigheder havde ydet toldgodtgørelse på grundlag af artikel 236 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (9) (»EF-toldkodeksen«), havde opnået berettigede forventninger på grundlag af artikel 1, stk. 4, i den anfægtede forordning, hvoraf det følger, at bestemmelserne i EF-toldkodeksen, særlig artikel 221, finder anvendelse på opkrævningen af tolden.
- (11) Tre importører af den pågældende vare, C & J Clark International Ltd. (»Clark«), Puma SE (»Puma«) og Timberland Europe B.V. (»Timberland«) (»de pågældende importører«) anfægtede antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af visse typer af fodtøj fra Kina og Vietnam og påberåbte sig den retspraksis, der er nævnt i betragtning 5-7, ved deres nationale domstole, som forelagde spørgsmålene for Domstolen med henblik på en præjudiciel afgørelse.
- (12) I de forenede sager C-659/13, C&J Clark International Limited, og C-34/14, Puma SE (10), erklærede Domstolen den 4. februar 2016 forordning (EF) nr. 1472/2006 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 ugyldige, for så vidt som Europa-Kommissionen ikke undersøgte de anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling, som var indsendt af eksporterende producenter i Kina og Vietnam, der ikke indgik i stikprøven (»dommene«), hvilket er i strid med kravene i artikel 2, stk. 7, litra b), og artikel 9, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (11).
- (13) For så vidt angår sag C-571/14, Timberland Europe, besluttede Domstolen den 11. april 2016 at slette sagen af registret efter anmodning fra den forelæggende nationale ret.
- (14) I henhold til artikel 266 i TEUF skal institutionerne træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af Domstolens domme. Når en retsakt, der er vedtaget af institutionerne som led i en administrativ procedure som f.eks. en antidumpingprocedure, annulleres, består gennemførelsen af Domstolens dom i at lade den annullerede retsakt afløse af en ny, hvori den ulovlighed, som Domstolen havde påpeget, ikke indgår (12).
- (15) I henhold til Domstolens praksis kan proceduren for at lade den annullerede retsakt afløse genoptages netop på det punkt, hvor ulovligheden indtrådte (13). Dette betyder navnlig, at annullationen i en situation, hvor en retsakt, som afslutter en administrativ procedure, annulleres, ikke nødvendigvis vedrører de forberedende retsakter såsom indledningen af antidumpingproceduren. Hvis en forordning om indførelse af endelig antidumpingtold annulleres, betyder dette, at antidumpingproceduren efter annullationen stadig pågår, idet den retsakt, der afsluttede antidumpingproceduren, ikke længere indgår i EU's retsorden (14), medmindre ulovligheden indtrådte i forbindelse med indledningen af proceduren.

- (16) Bortset fra at institutionerne ikke har undersøgt anmodningerne om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling fra de eksporterende producenter i Kina og Vietnam, der ikke indgik i stikprøven, er alle øvrige konklusioner i forordning (EF) nr. 1472/2006 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 fortsat gyldige.
- (17) I den foreliggende sag indtrådte ulovligheden efter indledningen af proceduren. Kommissionen besluttede derfor at genoptage den antidumpingprocedure, der stadig pågik efter dommene, på det punkt, hvor ulovligheden indtrådte, og at undersøge, om der gjaldt markedsøkonomiske forhold for de pågældende eksporterende producenter i perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005, som udgjorde undersøgelsesperioden (»undersøgelsesperioden«). Kommissionen undersøgte også, hvor det var relevant, om de pågældende eksporterende producenter havde krav på individuel behandling i henhold til artikel 9, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ⁽¹⁵⁾ (»grundforordningen før dens ændring«) ⁽¹⁶⁾.
- (18) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1395 ⁽¹⁷⁾ genindførte Kommissionen en endelig antidumpingtold og opkrævede endeligt den midlertidige told på importen foretaget af Clark og Puma af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Kina og produceret af tretten kinesiske eksporterende producenter, der havde indgivet anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling, men som ikke indgik i stikprøven.
- (19) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1647 ⁽¹⁸⁾ genindførte Kommissionen en endelig antidumpingtold og opkrævede endeligt den midlertidige told på Clarks, Pumas og Timberlands import af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam produceret af visse vietnamesiske eksporterende producenter, der indgav anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling, men som ikke indgik i stikprøven.
- (20) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1731 ⁽¹⁹⁾ genindførte Kommissionen en endelig antidumpingtold og opkrævede endeligt den midlertidige told på Pumas og Timberlands import af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og produceret af en vietnamesisk eksporterende producent og to kinesiske eksporterende producenter, der indgav anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling, men som ikke indgik i stikprøven.
- (21) Med henblik på at gennemføre dommen i de forenede sager C-659/13, C&J Clark International Limited, og C-34/14, Puma SE, der er nævnt i betragtning 12, vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2016/223 ⁽²⁰⁾. I nævnte forordnings artikel 1 pålagde Kommissionen de nationale toldmyndigheder at fremsende alle anmodninger om godtgørelse af den endelige antidumpingtold, der er betalt på importen af fodtøj med oprindelse i Kina og Vietnam, som importørerne havde fremsat på grundlag af EF-toldkodeksens artikel 236 og baseret på, at en eksporterende producent, som ikke indgik i stikprøven, havde anmodet om markedsøkonomisk eller individuel behandling i den undersøgelse, der førte til indførelsen af de endelige foranstaltninger ved forordning (EF) nr. 1472/2006 (»den oprindelige undersøgelse«). Kommissionen vurderer de relevante anmodninger om markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling og genindfører en passende told. På dette grundlag bør de nationale toldmyndigheder derefter træffe afgørelse om anmodningen om tilbagebetaling af og fritagelse for antidumpingtold.
- (22) Efter en anmeldelse fra de franske toldmyndigheder i overensstemmelse med artikel 1 i gennemførelsesforordning (EU) 2016/223 udpegede Kommissionen to kinesiske eksporterende producenter, der havde fremsat anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, men ikke indgik i stikprøven. En anden eksporterende producent blev identificeret, som var leverandør for Deichmann, en tysk importør, der gjorde indsigelse mod betaling af toldbeløbet. Derfor har Kommissionen analyseret anmodningerne om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling fra disse tre kinesiske eksporterende producenter.
- (23) Som følge af ovenstående genindførte Kommissionen ved gennemførelsesforordning (EU) 2016/2257 ⁽²¹⁾ en endelig antidumpingtold og opkrævede endeligt den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Kina og produceret af tre eksporterende producenter, der indgav anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling, men som ikke indgik i stikprøven.
- (24) I overensstemmelse med artikel 1 i gennemførelsesforordning (EU) 2016/223 anmeldte toldmyndighederne i Det Forenede Kongerige, Belgien og Sverige en række anmodninger om godtgørelse fra importører til Kommissionen henholdsvis den 12. juli 2016, den 13. juli 2016 og den 26. juli 2016. Som følge af disse anmeldelser analyserede Kommissionen anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling fra nitten eksporterende producenter og genindførte ved gennemførelsesforordning (EU) 2017/423 ⁽²²⁾ en endelig antidumpingtold og en endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam produceret af disse nitten eksporterende producenter.

- (25) Som nævnt i betragtning 34 i ovennævnte gennemførelsesforordning (EU) 2017/423 blev der i forbindelse med den omtalte undersøgelse, gennem bemærkninger fra flere interesserede parter efter fremlæggelsen af oplysninger, udpeget yderligere fem virksomheder/virksomhedsgrupper, der enten selv eller via en forretningsmæssigt forbunden kinesisk eller vietnamesisk eksporterende producent havde indgivet en anmodning om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, men som ikke indgik i stikprøven, og som heller ikke var blevet vurderet i forbindelse med en tidligere gennemførelse. Disse virksomheder var opført i bilag VI til gennemførelsesforordning (EU) 2017/423 og indgik i fire virksomhedsgrupper.
- (26) På dette grundlag udpegede Kommissionen fire virksomhedsgrupper, der tilsammen omfatter syv individuelle virksomheder, som var kinesiske eller vietnamesiske eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven i den oprindelige undersøgelse, og som havde anmodet om markedsøkonomisk/individuel behandling. I nærværende forordning vurderede Kommissionen således anmodningerne om markedsøkonomisk/individuel behandling fra: Dongguan Luzhou Shoes Co. Ltd, Dongguan Shingtak Shoes Co. Ltd, Guangzhou Dragon Shoes Co. Ltd, Guangzhou Evervan Footwear Co. Ltd, Guangzhou Guangda Shoes Co. Ltd, Long Son Joint Stock Company og Zhaoqing Li Da Shoes Co. Ltd («de pågældende eksporterende producenter»). Virksomhederne Dongguan Luzhou Shoes Co. Ltd og Zhaoqing Li Da Shoes Co. Ltd er forretningsmæssigt forbundne med virksomheden Dah Lih Puh, der er opført i bilag VI til gennemførelsesforordning (EU) 2017/423. Virksomhederne Dongguan Shingtak Shoes Co. Ltd, Guangzhou Dragon Shoes Co. Ltd og Guangzhou Guangda Shoes Co. Ltd er forretningsmæssigt forbundne med Shing Tak Ind. Co. Ltd, der er opført i bilag VI til forordning (EU) 2017/423. Virksomheden Guangzhou Evervan Footwear Co. Ltd er forretningsmæssigt forbundet med Evervan Group P/A Eva Overseas Intl. Ltd, der også er opført i bilag VI til gennemførelsesforordning (EU) 2017/423.

**B. GENNEMFØRELSE AF DOMSTOLENS DOM I DE FORENEDE SAGER C-659/13 OG C-34/14
VEDRØRENDE IMPORT FRA KINA**

- (27) Kommissionen har mulighed for at afhjælpe de aspekter af den anfægtede forordning, som førte til annullationen heraf, og samtidig lade de dele af vurderingen, som ikke påvirkes af dommen, forblive uændrede ⁽²³⁾.
- (28) Nærværende forordning søger at korrigere de aspekter af den anfægtede forordning, som blev fundet i strid med grundforordningen, og som således førte til ugyldighedserklæringen, for så vidt angår de eksporterende producenter i betragtning 26.
- (29) Alle andre konklusioner i den anfægtede forordning og i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009, som ikke blev erklæret ugyldige af Domstolen, er fortsat gyldige og indarbejdes hermed i nærværende forordning.
- (30) Følgende betragtninger er derfor begrænset til den nye vurdering, der var nødvendig for at efterkomme Domstolens domme.
- (31) Kommissionen har undersøgt, om kriterierne for markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling gjorde sig gældende for de eksporterende producenter, der er omtalt i betragtning 26, og som anmodede om markedsøkonomisk/individuel behandling for undersøgelsesperioden. Formålet med dette er at fastslå, i hvilket omfang de pågældende importører har ret til godtgørelse af den betalte antidumpingtold for så vidt angår den antidumpingtold, som er betalt for eksport fra disse leverandører.
- (32) Hvis det af analysen fremgår, at der skulle indrømmes markedsøkonomisk behandling til de pågældende eksporterende producenter, hvis eksport var pålagt den antidumpingtold, som blev betalt af de pågældende importører, vil der skulle tildeles en individuel toldsats til den pågældende eksporterende producent, og udbetalingen af toldgodtgørelse vil blive begrænset til et beløb svarende til forskellen mellem den betalte told og den individuelle toldsats, dvs. ved import fra Kina er det forskellen mellem 16,5 % og den told, der blev pålagt den eneste eksporterende virksomhed i stikprøven, som fik tildelt markedsøkonomisk behandling, nemlig 9,7 %, og ved import fra Vietnam er det forskellen mellem 10 % og den eventuelle individuelle toldsats, der blev beregnet for den pågældende eksporterende producent.
- (33) Hvis det fremgår af analysen, at der skulle indrømmes individuel behandling til en eksporterende producent, som blev nægtet markedsøkonomisk behandling, måtte man lade den pågældende eksporterende producent være omfattet af en individuel toldsats, og udbetalingen af toldgodtgørelse ville være begrænset til et beløb svarende til forskellen mellem den betalte told, dvs. 16,5 % ved import fra Kina og 10 % ved import fra Vietnam, og den eventuelle beregnede individuelle told for den pågældende eksporterende producent.

- (34) Skulle analysen af disse anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling derimod vise, at der hverken bør indrømmes markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling, kan der ikke ydes godtgørelse af antidumpingtold.
- (35) Som forklaret i betragtning 12 annullerede Domstolen den anfægtede forordning og gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 for så vidt angår eksport af visse typer fodtøj fra visse kinesiske og vietnamesiske eksporterende producenter, idet Kommissionen ikke undersøgte anmodningerne om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling fra disse eksporterende producenter.
- (36) Kommissionen har derfor behandlet anmodningerne om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling fra de pågældende eksporterende producenter for at fastlægge, hvilken toldsats der finder anvendelse på deres eksport. Vurderingen viste, at de fremlagte oplysninger ikke påviste, at de pågældende eksporterende producenter drev virksomhed på markedsøkonomiske vilkår, eller at de havde krav på individuel behandling (en nærmere redegørelse findes i betragtning 37 ff.).

C. VURDERING AF ANMODNINGERNE OM MARKEDSØKONOMISK BEHANDLING

- (37) Det skal bemærkes, at bevisbyrden påhviler den producent, som ønsker at anmode om markedsøkonomisk behandling i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b). I den forbindelse fremgår det af artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, at en sådan producents anmodning skal indeholde tilstrækkelige beviser, som specificeret i nævnte bestemmelse, for, at producenten driver virksomhed på markedsøkonomiske vilkår. Det påhviler således ikke EU-institutionerne at bevise, at producenten ikke opfylder betingelserne for at opnå denne status. Derimod påhviler det EU-institutionerne at vurdere, om de af den pågældende producent angivne forhold udgør tilstrækkelige beviser for, at kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, for at indrømme denne markedsøkonomisk behandling er opfyldt, og det påhviler Unionens retsinstanser at efterprøve, om denne vurdering er behæftet med en åbenbar fejl (præmis 32 i dommen i sag C-249/10 P og præmis 24 i dommen i sag C-247/10 P).
- (38) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), skal alle fem kriterier i denne artikel være opfyldt, for at en eksporterende producent kan indrømmes markedsøkonomisk behandling. Kommissionen mente derfor, at den manglende opfyldelse af mindst et kriterium var tilstrækkeligt til at afvise anmodningen om markedsøkonomisk behandling.
- (39) Ingen af de pågældende eksporterende producenter kunne bevise, at de opfyldte kriterium 1 (erhvervsmæssige beslutninger). Mere specifikt fastslog Kommissionen, at en række af de eksporterende producenter (virksomhed 28, 29, 31 og 32) ⁽²⁴⁾ ikke frit kunne fastsætte deres salgsmængder på hjemmemarkedet og eksportmarkedet. I den forbindelse fastslog Kommissionen, at der var begrænsninger i produktionen og/eller en begrænsning af salgsmængderne på specifikke markeder (hjemme- og eksportmarkederne). Derudover undlod alle de pågældende eksporterende producenter at indgive væsentlige og fuldstændige oplysninger (f.eks. dokumentation vedrørende virksomhedens struktur og kapital, dokumentation eller forklaringer vedrørende virksomhedens beslutningsproces, dokumentation vedrørende elomkostninger eller en engelsk udgave af vedtægterne) til påvisning af, at deres virksomheders beslutninger blev truffet i overensstemmelse med markedssignalerne uden nogen omfattende statslig indgriben.
- (40) For så vidt angår kriterium 2 (regnskaber) kunne ingen af de syv eksporterende producenter påvise, at de benyttede et sæt grundlæggende regnskabsforskrifter, som revideres uafhængigt i henhold til internationale regnskabsstandarder. I denne forbindelse viste vurderingen af virksomhed 27, 28, 29 og 31, at deres regnskaber var i strid med internationale regnskabsstandarder, fordi der f.eks. manglede oplysninger om leje af bygninger eller var ukorrekt indberetning af brugsret til jord eller anvendelse af faste vekselkurser. For virksomhed 27, 28, 30 og 32 fandt Kommissionen uoverensstemmelser mellem oplysningerne i anmodningen om markedsøkonomisk behandling og den tilhørende dokumentation (dvs. statusopgørelsen). Virksomhed 26 forelagde Kommissionen en udtalelse/beretning fra en uafhængig revisor sammen med regnskaberne, udelukkende på vietnamesisk, og undlod at fremsende en engelsk oversættelse heraf.
- (41) For så vidt angår kriterium 3 (aktiver og overførsel) kunne virksomhed 26, 27, 28, 29, 30, 31 og 32 ikke påvise, at der ikke er overført fordrejninger fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system. Virksomhederne fremlagde navnlig ikke væsentlige og fuldstændige oplysninger, bl.a. om aktiver, der ejes af virksomheden, eller om vilkårene for og værdien af brugsrettigheder til jord, afvigelse fra den normale skattesats, virksomhedens ansættelsespolitik, skatteprocenten eller elleverandører og eltakster.
- (42) Virksomhed 27 kunne ikke påvise, at den opfyldte kriterium 4 (retlig ramme). Selv om virksomheden tydeligvis befandt sig i situation, hvor den var insolvent i henhold til balancen, var dette ikke oplyst i regnskaberne eller revisionsberetningen. Virksomheden kunne således ikke påvise, at den var omfattet af konkurs- og ejendomslovgivningen, som sikrer stabilitet og retlig sikkerhed.

- (43) Virksomhed 29 kunne ikke påvise, at den opfyldte kriterium 5 (valutaomregning), eftersom virksomheden i henhold til noterne til årsregnskabet anvendte en fast vekselkurs for valutatransaktioner, hvilket ikke er i overensstemmelse med kriterium 5, der foreskriver, at valutaomregninger skal finde sted til markedskurs.
- (44) Kommissionen informerede de pågældende eksporterende producenter om, at det ikke var muligt at indrømme dem markedsøkonomisk behandling, og opfordrede dem til at fremsætte bemærkninger. Der blev ikke modtaget bemærkninger.
- (45) Derfor opfyldte ingen af de syv pågældende eksporterende producenter alle betingelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), og som følge deraf indrømmes ingen af dem markedsøkonomisk behandling.

D. VURDERING AF ANMODNINGERNE OM INDIVIDUEL BEHANDLING

- (46) Ifølge artikel 9, stk. 5, i grundforordningen før dens ændring skal en individuel told imidlertid anføres for de eksportører, som kan påvise, at de opfylder alle kriterierne i artikel 9, stk. 5, i grundforordningen før dens ændring, såfremt artikel 2, stk. 7, litra a), i nævnte forordning finder anvendelse.
- (47) Som nævnt i betragtning 37 skal det bemærkes, at bevisbyrden påhviler den producent, som ønsker at anmode om individuel behandling i henhold til artikel 9, stk. 5, i grundforordningen før dens ændring. I den forbindelse fremgår det af artikel 9, stk. 5, første afsnit, i grundforordningen før dens ændring, at anmodningen skal være behørigt dokumenteret. Det påhviler således ikke EU-institutionerne at bevise, at eksportøren ikke opfylder betingelserne for at opnå denne status. Derimod påhviler det EU-institutionerne at vurdere, om de af den pågældende eksportør angivne forhold udgør tilstrækkelige beviser for, at kriterierne i artikel 9, stk. 5, i grundforordningen før dens ændring med henblik på at indrømme individuel behandling er opfyldt.
- (48) I henhold til artikel 9, stk. 5, i grundforordningen før dens ændring bør eksportører på grundlag af en behørigt begrundet anmodning påvise, at alle fem kriterier i nævnte artikel er opfyldt, så de kan indrømmes individuel behandling. Kommissionen mente derfor, at den manglende opfyldelse af mindst et kriterium var tilstrækkeligt til at afvise anmodningen om individuel behandling.
- (49) Det drejer sig om at opfylde følgende fem kriterier:
- 1) eksportører, som er helt eller delvist udenlandsk ejede virksomheder eller joint ventures, kan frit tilbageføre kapital og fortjeneste,
 - 2) eksportpriser og -mængder og salgsbetingelser fastsættes frit,
 - 3) størstedelen af aktierne tilhører private; statslige tjenestemænd i bestyrelsen eller i ledende managementstillinger skal være i klart mindretal, eller det skal påvises, at virksomheden er tilstrækkelig uafhængig af statslig indgriben,
 - 4) valutaomregninger foretages til markedskursen, og
 - 5) statens indgriben er ikke af en sådan art, at der er mulighed for omgåelse af foranstaltningerne, hvis der fastsættes forskellige todsatser for individuelle eksportører.
- (50) Alle syv eksporterende producenter anmodede om individuel behandling, såfremt de ikke skulle blive indrømmet markedsøkonomisk behandling. Derfor vurderede Kommissionen også, om der burde indrømmes individuel behandling til disse eksporterende producenter, efter at deres anmodninger om markedsøkonomisk behandling var blevet afvist, jf. betragtning 37-44.
- (51) Hvad angår kriterium 1 (tilbageførsel af kapital og fortjeneste), kunne virksomhed 30 ikke påvise, at den frit kunne tilbageføre kapital og fortjeneste, og den påviste således ikke, at dette kriterium var opfyldt.
- (52) Hvad angår kriterium 2 (eksportsalg og -priser fastsættes frit), konkluderede Kommissionen, at virksomhed 29, 31 og 32 ikke havde kunnet påvise, at de erhvervsmæssige beslutninger, såsom at eksportpriser og -mængder og salgsbetingelser kunne fastsættes frit, blev truffet på grundlag af markedssignaler, eftersom de undersøgte beviser, f.eks. vedtægter eller erhvervslicenser, viste en begrænsning i produktionen og/eller salgsmængderne af fodtøj på bestemte markeder.

- (53) Hvad angår kriterium 3 (virksomheden — ledende managementstillinger og aktier — er tilstrækkelig uafhængig af statslig indgriben), konkluderede Kommissionen, at virksomhed 26, 27, 28, 29, 30 og 31 ikke fremlagde de nødvendige oplysninger til at påvise, at de var tilstrækkeligt uafhængige af statslig indgriben. Der blev bl.a. givet utilstrækkelige eller ingen oplysninger om virksomhedens ejerstruktur, om hvordan virksomhedens beslutninger blev truffet (virksomhed 27, 28, 29 og 30), og om hvordan brugsrettighederne til jord var blevet overført til disse virksomheder, eller på hvilke vilkår og betingelser det var sket (virksomhed 28, 29 og 31). Virksomhed 26 fremlagde også kun en vietnamesisk udgave af vedtægterne uden en engelsk oversættelse heraf.
- (54) Virksomhed 26, 27, 28, 29 og 30 kunne heller ikke påvise, at de opfyldte kravene i kriterium 5 (omgåelse), eftersom der ikke blev fremlagt oplysninger om, hvordan virksomhedens beslutninger blev truffet, og hvorvidt staten udøvede en betydelig indflydelse på virksomhedernes beslutninger.
- (55) Endelig blev valutaomregningerne for virksomhed 29 ikke foretaget til markedskurs, men til en fast vekselkurs som nævnt i betragtning 43. Derfor opfyldte den ikke kravene i kriterium 4 (markedsbaseret valutakurs).
- (56) På den baggrund opfyldte ingen af de syv pågældende eksporterende producenter betingelserne i artikel 9, stk. 5, i grundforordningen før dens ændring, og som følge heraf blev ingen af dem indrømmet individuel behandling. Kommissionen informerede de pågældende eksporterende producenter herom og opfordrede dem til at fremsætte bemærkninger. Der blev ikke modtaget bemærkninger.
- (57) Restantidumpingtolden for Kina og Vietnam på henholdsvis 16,5 % og 10 % bør derfor pålægges eksporten fra disse syv pågældende eksporterende producenter i anvendelsesperioden for forordning (EF) nr. 1472/2006. Anvendelsesperioden for denne forordning var oprindeligt fra 7. oktober 2006 til 7. oktober 2008. Efter indledningen af en udløbsundersøgelse blev forordningen den 30. december 2009 forlænget til 31. marts 2011. Den ulovlighed, der blev identificeret i dommene, består i, at EU-institutionerne ikke fastslog, om varer produceret af de pågældende eksporterende producenter skulle pålægges resttolden eller en individuel told. På baggrund af den ulovlighed, som Domstolen identificerede, er der intet lovgrundlag for helt at undtage de pågældende eksporterende producenter af den pågældende vare fra at erlægge en eventuel antidumpingtold. En ny retsakt, der afhjælper den ulovlighed, som Domstolen konstaterede, skal derfor kun indeholde en ny vurdering af den gældende antidumpingtold og ikke af selve foranstaltningerne.
- (58) Idet det konkluderes, at resttolden for henholdsvis Kina og Vietnam bør genindføres for så vidt angår de pågældende eksporterende producenter med den samme sats, som oprindeligt indførtes ved den anfægtede forordning og forordning (EU) nr. 1294/2009, er det ikke nødvendigt at ændre forordning (EF) nr. 388/2008. Sidstnævnte forordning er fortsat gyldig.

E. DE INTERESSEREDE PARTERS BEMÆRKNINGER EFTER FREMLÆGGELSEN AF OPLYSNINGER

- (59) Efter fremlæggelsen af oplysninger modtog Kommissionen bemærkninger på vegne af FESI og the Footwear Coalition ⁽²⁵⁾, der repræsenterer EU's importører af fodtøj.

Procedurekrav ved vurderingen af anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling

- (60) FESI og the Footwear Coalition hævdede, at bevisbyrden ved vurderingen af anmodninger om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling ligger hos Kommissionen, eftersom de kinesiske og vietnamesiske eksporterende producenter havde løftet bevisbyrden ved at indgive anmodningerne om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. FESI og the Footwear Coalition påstod også, at de eksporterende producenter, der er berørt af denne gennemførelse, burde have haft samme proceduremæssige rettigheder som dem, de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med den oprindelige undersøgelse fik. FESI og the Footwear Coalition påstod navnlig, at der kun blev foretaget skrivebordsanalyser snarere end kontrolbesøg på stedet, og at de kinesiske og vietnamesiske eksporterende producenter ikke fik mulighed for at supplere deres anmodninger om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling via mangelskrivelser.
- (61) FESI og the Footwear Coalition påstod endvidere, at de eksporterende producenter, der er berørt af denne gennemførelse, ikke fik de samme proceduremæssige garantier som dem, der anvendes i standardantidumpingundersøgelser, men at der blev anvendt strengere standarder. FESI og the Footwear Coalition påstod, at Kommissionen ikke tog højde for tidsforskydningen mellem indgivelsen af en anmodning om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling i den oprindelige undersøgelse og vurderingen af disse anmodninger. Desuden fik de eksporterende producenter i forbindelse med den oprindelige undersøgelse kun 15 dage til at udfylde anmodningerne om markedsøkonomisk/individuel behandling i stedet for de sædvanlige 21 dage.

- (62) På dette grundlag hævdede FESI og the Footwear Coalition, at det grundlæggende retsprincip om at tildele interesserede parter mulighed for fuldt ud at udøve deres ret til forsvar, som fastsat i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, ikke blev overholdt. På dette grundlag blev det hævdet, at Kommissionen ved ikke at give de eksporterende producenter mulighed for at udfylde manglende oplysninger misbrugte sine beføjelser og vendte rundt på ansvaret for bevisbyrden under gennemførelsen.
- (63) Endelig hævdede FESI og the Footwear Coalition også, at denne tilgang ville være diskriminerende over for de kinesiske og vietnamesiske eksporterende producenter, der indgik i stikprøven i den oprindelige undersøgelse, men også over for andre eksporterende producenter i lande uden markedsøkonomi, som var genstand for en antidumpingundersøgelse, og som indgav anmodninger om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling i den oprindelige undersøgelse. De kinesiske og vietnamesiske virksomheder, der er berørt af den nuværende gennemførelse, bør derfor ikke være underlagt den samme tærskel for informationsformidling, der anvendes i en normal undersøgelsesperiode på 15 måneder, og bør ikke være underlagt strengere proceduremæssige standarder.
- (64) FESI og the Footwear Coalition hævdede også, at Kommissionen faktisk anvendte de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1, hvorimod Kommissionen tilsidesatte procedurereglerne i grundforordningens artikel 18, stk. 4.
- (65) Kommissionen minder om, at bevisbyrden ifølge retspraksis påhviler den producent, som ønsker at anmode om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b). I den forbindelse fremgår det af artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, at en sådan producents anmodning skal indeholde tilstrækkelige beviser, som specificeret i nævnte bestemmelse, for, at producenten driver virksomhed på markedsøkonomiske vilkår. I henhold til Domstolens domme i Brosmann- og Aokang-sagerne påhviler det således ikke institutionerne at bevise, at producenten ikke opfylder betingelserne for at opnå denne status. Derimod påhviler det Kommissionen at vurdere, om de af den pågældende producent angivne forhold udgør tilstrækkelige beviser for, at kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, er opfyldt med henblik på at tildele producenten markedsøkonomisk/individuel behandling (jf. betragtning 48). Det skal i den forbindelse erindres, at Kommissionen hverken ifølge grundforordningen eller retspraksis er forpligtet til at give den eksporterende producent mulighed for at supplere anmodningen om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling med de manglende faktuelle oplysninger. Kommissionen kan basere sin vurdering på de oplysninger, som den eksporterende producent har indgivet.
- (66) Hvad angår argumentet om, at der kun blev foretaget en skrivebordsanalyse, bemærker Kommissionen, at en skrivebordsanalyse er en procedure, hvori anmodningerne om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling analyseres på grundlag af de dokumenter, som er indsendt af den eksporterende producent. Kommissionen foretager en skrivebordsanalyse af alle anmodninger om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling. Derudover kan Kommissionen beslutte at foretage kontrolbesøg på stedet. Kontrolbesøg på stedet er dog ikke påkrævet, og de foretages heller ikke ved hver ansøgning om markedsøkonomisk/individuel behandling. Når kontrolbesøg på stedet gennemføres, har de normalt til formål at bekræfte en vis foreløbig vurdering foretaget af institutionerne og/eller at kontrollere rigtigheden af oplysningerne fra den pågældende eksporterende producent. Med andre ord vil et kontrolbesøg på stedet normalt ikke foretages, hvis den dokumentation, der er fremsendt af den eksporterende producent, tydeligt viser, at der ikke er belæg for at indrømme markedsøkonomisk behandling/individuel behandling. Det er op til Kommissionen at vurdere, om det er nødvendigt med et kontrolbesøg⁽²⁶⁾. Retten til at beslutte, hvordan oplysningerne i en anmodning om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling skal verificeres, ligger hos denne institution. Så når Kommissionen i den nuværende sag beslutter — på grundlag af en skrivebordsanalyse — at den havde tilstrækkelige beviser til at træffe afgørelse om en anmodning om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling, er det ikke nødvendigt med et kontrolbesøg, og det kan ikke kræves.
- (67) Hvad angår påstanden om, at retten til forsvar ikke blev behørigt respekteret gennem Kommissionens afgørelse om ikke at sende mangelskrivelser, skal det for det første bemærkes, at retten til forsvar er en individuel rettighed, og at FESI og the Footwear Coalition ikke kan påberåbe sig en tilsidesættelse af en individuel ret hos andre virksomheder. For det andet anfægter Kommissionen den påstand, at det er Kommissionens praksis at foretage en omfattende udveksling af oplysninger og en detaljeret færdiggørelse af proceduren vedrørende mangler, når der kun anvendes en skrivebordsanalyse, i modsætning til, når en skrivebordsanalyse suppleres af et kontrolbesøg på stedet. FESI og the Footwear Coalition har ikke været i stand til at fremlægge bevis for det modsatte.
- (68) Bemærkningerne fra FESI og the Footwear Coalition vedrørende forskelsbehandling forkastes ligeledes som ubegrundede. Der mindes om, at ligebehandlingsprincippet er overtrådt, når EU-institutionerne behandler sammenlignelige tilfælde forskelligt og dermed stiller visse erhvervsdrivende dårligere end andre, uden at denne forskellige behandling er tilstrækkeligt begrundet i objektive forskelle af en vis vægt⁽²⁷⁾. Men dette er netop, hvad Kommissionen ikke gør: Ved at kræve, at de kinesiske og vietnamesiske eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, indsender anmodninger om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling til fornyet vurdering, agter Kommissionen at ligestille disse eksporterende producenter, der førhen ikke indgik i stikprøven,

med dem, der indgik i stikprøven i den oprindelige undersøgelse. Da der desuden ikke er fastsat en minimumsfrist i denne henseende i grundforordningen, når blot tidsrammen til dette formål er rimelig og giver parterne tilstrækkelig mulighed for at indsamle (eller genindsamle) de nødvendige oplysninger, samtidig med at deres ret til forsvar beskyttes, foregår der ikke nogen forskelsbehandling.

- (69) Hvad angår grundforordningens artikel 18, stk. 1, accepterede Kommissionen i det foreliggende tilfælde de oplysninger, som de pågældende eksporterende producenter forelagde, den afviste ikke disse oplysninger, og den baserede sin vurdering på dem. Kommissionen anvendte således ikke artikel 18. Der var derfor ikke behov for at anvende proceduren i grundforordningens artikel 18, stk. 4. Proceduren i artikel 18, stk. 4, anvendes i tilfælde, hvor Kommissionen agter at afvise visse oplysninger fra en interesseret part og i stedet anvende de foreliggende faktiske oplysninger.

Retsgrundlaget for genåbning af undersøgelsen

- (70) FESI og the Footwear Coalition fremførte, at Kommissionen ville misligholde artikel 266 i TEUF, idet denne artikel ikke giver Kommissionen hjemmel til at genåbne undersøgelsen med hensyn til de udløbne foranstaltninger. FESI og the Footwear Coalition gentog også, at artikel 266 i TEUF ikke giver mulighed for at indføre antidumpingtold med tilbagevirkende kraft, hvilket også blev bekræftet af Domstolens afgørelse i sag C-458/98 P, IPS mod Rådet ⁽²⁸⁾.
- (71) I den forbindelse fremførte FESI og the Footwear Coalition, at antidumpingproceduren vedrørende importen af fodtøj fra Kina og Vietnam blev afsluttet den 31. marts 2011 med udløbet af foranstaltningerne. Til det formål udsendte Kommissionen en meddelelse den 16. marts 2011 i Den Europæiske Unions Tidende om toldens udløb ⁽²⁹⁾ (»meddelelse om udløb«), og EU-erhvervsgruppen havde ikke hævdet, at udløbet ville medføre fortsat dumping, og Den Europæiske Unions Domstols dom gjorde heller ikke meddelelsen om udløb ugyldig.
- (72) Endvidere fremførte de samme parter, at der heller ikke ville være noget grundlag i grundforordningen, som gjorde det muligt for Kommissionen at genåbne antidumpingundersøgelsen.
- (73) I denne forbindelse fremførte FESI og the Footwear Coalition desuden, at genoptagelsen af undersøgelsen og vurderingen af anmodningerne om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling, der blev indgivet af de pågældende kinesiske og vietnamesiske eksporterende producenter i den oprindelige undersøgelse, er i strid med det universelle princip om forældelsesfrister. Dette princip er fastsat i WTO-aftalen og i grundforordningen, hvori der fastsættes en tidsmæssig begrænsning på 5 år for varigheden af foranstaltninger, samt i artikel 236, stk. 1, og artikel 221, stk. 3, i EF-toldkodeksen, hvori der fastsættes en 3-årig periode, inden for hvilken importørerne kan kræve tilbagebetaling af antidumpingtold, og de nationale toldmyndigheder kan opkræve importtold og antidumpingtold ⁽³⁰⁾. Artikel 266 i TEUF giver ikke mulighed for at fravige dette princip.
- (74) Endelig blev det hævdet, at Kommissionen endnu ikke har fremlagt nogen begrundelse eller tidligere retspraksis til støtte for anvendelsen af artikel 266 i TEUF som retsgrundlag for genåbning af proceduren.
- (75) For så vidt angår et manglende retsgrundlag for at genåbne undersøgelsen, minder Kommissionen om den i betragtning 15 nævnte retspraksis, i henhold til hvilken den kan genoptage undersøgelsen netop på det punkt, hvor ulovligheden indtrådte. Ifølge retspraksis skal lovligheden af en antidumpingforordning vurderes på baggrund af de objektive regler i EU-retten og ikke på baggrund af en beslutningspraksis, også selv om en sådan praksis eksisterer (hvilket ikke er tilfældet her). Derfor kan Kommissionens tidligere praksis — en sådan eksisterer dog ikke i dette tilfælde — ikke skabe berettigede forventninger: I henhold til Domstolens faste praksis kan den berettigede forventning kun opstå, når institutionerne har afgivet præcise forsikringer, der kunne berettige en interesseret part til lovligt at udlede, at EU-institutionerne ville handle på en bestemt måde ⁽³¹⁾. Hverken FESI eller the Footwear Coalition har forsøgt at påvise, at sådanne forsikringer blev afgivet i den nuværende sag. Dette gælder så meget desto mere, som den tidligere nævnte praksis ikke svarer til den faktiske og retlige situation i den nuværende sag, og forskellene kan forklares med faktiske og retlige forskelle i forhold til den nærværende sag.
- (76) Forskellene er som følger: Den ulovlighed, som Domstolen har konstateret, vedrører ikke konklusionerne om dumping, skade og Unionens interesser og dermed princippet om indførelse af told, men kun den præcise toldsats. De tidligere annullationer, som de interesserede parter tog udgangspunkt i, vedrørte derimod konklusionerne om dumping, skade og Unionens interesser. Det er derfor tilladt for institutionerne at genberegne den præcise toldsats for de pågældende eksporterende producenter.

- (77) Navnlig var det i den nuværende sag ikke nødvendigt at indhente supplerende oplysninger fra interesserede parter. Derimod skulle Kommissionen vurdere oplysninger, som var blevet modtaget, men ikke vurderet før vedtagelsen af forordning (EF) nr. 1472/2006. Under alle omstændigheder, som anført i betragtning 75, udgør tidligere praksis i andre tilfælde ikke nogen præcis og betingelsesløs sikkerhed i forbindelse med den foreliggende sag.
- (78) Endelig er alle parter, som proceduren er rettet mod, dvs. de pågældende eksporterende producenter samt parterne i retssagerne og den sammenslutning, der repræsenterer en af disse parter, gennem fremlæggelsen af oplysninger blevet underrettet om de relevante faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke Kommissionen agter at anvende den nuværende vurdering af markedsøkonomisk behandling/individuel behandling. Dermed er deres ret til at forsvare sig sikret. I den forbindelse bemærkes navnlig, at ikke forretningsmæssigt forbundne importører ikke kan påberåbe sig ret til forsvar i en antidumpingprocedure, eftersom proceduren ikke er rettet mod dem.
- (79) For så vidt angår påstanden om, at de pågældende foranstaltninger udløb den 31. marts 2011, forstår Kommissionen ikke, hvorfor foranstaltningernes udløb skulle være relevant for Kommissionens mulighed for at vedtage en ny retsakt til at afløse den annullerede retsakt efter en dom, som annullerede den oprindelige retsakt. I henhold til den retspraksis, der er omtalt i betragtning 15, genoptages den administrative procedure netop på det punkt, hvor ulovligheden indtrådte.
- (80) Antidumpingprocedurerne er derfor stadig igangværende som følge af annullationen af den retsakt, der afsluttede procedurerne. Kommissionen er forpligtet til at afslutte disse procedurer, da grundforordningens artikel 9, stk. 4, fastsætter, at en undersøgelse skal afsluttes ved en retsakt fra Kommissionen.

Artikel 236 i EF-toldkodeksen

- (81) FESI og the Footwear Coalition fremførte også, at den valgte procedure til at genåbne undersøgelsen og indføre tolden med tilbagevirkende kraft udgør magtmisbrug fra Kommissionens side og er i strid med TEUF. FESI og the Footwear Coalition hævder i denne forbindelse, at Kommissionen ikke har beføjelse til at gribe ind i EF-toldkodeksens artikel 236, stk. 1, ved at forhindre tilbagebetaling af antidumpingtold. De fremførte, at det var op til de nationale toldmyndigheder at drage konsekvenserne af annulleringen af en retsakt om indførelse af told, og at disse også ville være forpligtet til at godtgøre den antidumpingtold, der var blevet erklæret ugyldig af Domstolen.
- (82) I denne forbindelse fremførte FESI og the Footwear Coalition, at grundforordningens artikel 14, stk. 3, ikke bemyndiger Kommissionen til at fravige EF-toldkodeksens artikel 236, da begge lovgivninger er af samme retsorden, og grundforordningen kan ikke betragtes som *lex specialis* i forhold til EF-toldkodeksen.
- (83) De samme parter fremførte endvidere, at grundforordningens artikel 14, stk. 3, ikke henviser til artikel 236 i EF-toldkodeksen og kun nævner, at særlige bestemmelser kan vedtages af Kommissionen, men ikke undtagelser fra EF-toldkodeksen.
- (84) I den forbindelse er det vigtigt at understrege, at grundforordningens artikel 14, stk. 1, ikke automatisk bevirker, at reglerne for EU's toldlovgivning finder anvendelse på indførelsen af en individuel antidumpingtold ⁽³²⁾. Grundforordningens artikel 14, stk. 3, giver snarere EU's institutioner ret til — hvor det er nødvendigt og nyttigt — at gennemføre og gøre reglerne for Unionens toldlovgivning gældende ⁽³³⁾.
- (85) Denne gennemførelse kræver ikke en fuld anvendelse af alle bestemmelserne i EU's toldlovgivning. Grundforordningens artikel 14, stk. 3, fastsætter udtrykkeligt særlige bestemmelser vedrørende den fælles definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus« — et godt eksempel på, hvordan afvigelser fra bestemmelserne i EU's toldlovgivning finder sted. På dette grundlag gjorde Kommissionen brug af sine beføjelser i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 3, og krævede, at de nationale toldmyndigheder midlertidigt afholdt sig fra godtgørelser af nogen art. Dette anfægter ikke de nationale toldmyndigheders enekompetence for så vidt angår tvister om toldskyld — beføjelsen til at træffe beslutninger forbliver hos toldmyndighederne i medlemsstaterne. Medlemsstaternes toldmyndigheder beslutter stadig på grundlag af de konklusioner, som Kommissionen har draget med hensyn til anmodningerne om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling, om der bør indrømmes godtgørelser eller ej.
- (86) Selv om det er korrekt, at EU's toldlovgivning ikke tillader, at der indføres forhindringer for godtgørelse af fejlagtigt betalt told, kan der ikke fremsættes samme påstand i forbindelse med godtgørelse af antidumpingtold. I overensstemmelse hermed og ud fra den generelle nødvendighed af at beskytte Unionens egne ressourcer fra

uberettigede anmodninger om godtgørelse og de dermed forbundne vanskeligheder, dette ville medføre ved en efterfølgende indsats for at opkræve uberettigede tilbagebetalinger, var Kommissionen nødt til midlertidigt at fravige Unionens toldlovgivning ved at gøre brug af sine beføjelser i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 3.

Manglende angivelse af retsgrundlaget

- (87) FESI og the Footwear Coalition fremførte også, at Kommissionen i strid med artikel 296 i TEUF havde undladt at give en tilstrækkelig begrundelse og angive, på hvilket retsgrundlag tolden blev genindført med tilbagevirkende kraft, og de importører, som er berørt af den nuværende gennemførelse, derfor blev nægtet godtgørelse af told. FESI og the Footwear Coalition hævdede i overensstemmelse hermed, at Kommissionen havde tilsidesat retten til en effektiv retsbeskyttelse af de berørte parter.
- (88) Kommissionen mener, at den omfattende retlige begrundelse, der er indeholdt i dokumentet med fremlæggelsen af oplysninger og i denne forordning, behørigt motiverer sidstnævnte.

Berettigede forventninger

- (89) FESI og the Footwear Coalition gjorde endvidere gældende, at korrektion af foranstaltninger, der er udløbet, med tilbagevirkende kraft er i strid med princippet om beskyttelse af berettigede forventninger. FESI fremførte for det første, at parterne, inklusive importører, havde modtaget sikkerhed for, at foranstaltningerne udløb den 31. marts 2011, og at parterne i betragtning af den tid, der var gået siden den oprindelige undersøgelse, kunne have berettigede forventninger om, at den oprindelige undersøgelse ikke ville blive genoptaget eller genåbnet. På samme måde kunne de kinesiske og vietnamesiske eksporterende producenter have berettigede forventninger om, at deres anmodninger om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling i den oprindelige undersøgelse ikke længere ville blive efterprøvet af Kommissionen, på basis af den omstændighed, at disse anmodninger ikke blev vurderet inden for den tremånedersperiode, der var gældende i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.
- (90) Med hensyn til interesserede parter berettigede forventninger om, at antidumpingforanstaltningerne udløb, og at undersøgelsen ikke ville blive genåbnet, henvises der til betragtning 78 og 79, hvor disse anmodninger blev behandlet i detaljer.
- (91) Med hensyn til den berettigede forventning hos kinesiske og vietnamesiske eksporterende producenter om, at deres anmodninger om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling ikke efterprøves, henvises der til betragtning 74, hvor dette ligeledes er blevet behandlet på baggrund af Domstolens retspraksis på dette område.

Princip om ikkeforskelsbehandling

- (92) FESI og the Footwear Coalition fremførte, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger med tilbagevirkende kraft udgør i) en forskelsbehandling af de importører, der er berørt af den nuværende gennemførelse, i forhold til de importører, der er berørt af Brosmann- og Aokang-dommene nævnt i betragtning 6, og som fik godtgjort told betalt på importen af fodtøj fra de fem eksporterende producenter, der var berørt af disse domme, samt ii) en forskelsbehandling af de eksporterende producenter, som er berørt af denne gennemførelse, i forhold til de fem eksporterende producenter, der er berørt af Brosmann- og Aokang-dommene, og som ikke var omfattet af told som følge af gennemførelsesafgørelse 2014/149/EU.
- (93) For så vidt angår påstanden om forskelsbehandling minder Kommissionen først og fremmest om forudsætningerne for forskelsbehandling, som er beskrevet i betragtning 67.
- (94) Derefter skal det bemærkes, at forskellen mellem de importører, der er berørt af denne gennemførelse, og dem, der er berørt af gennemførelsen af Brosmann- og Aokang-dommene, er, at sidstnævnte besluttede at anfægte forordning (EF) nr. 1472/2006 ved Retten i modsætning til førstnævnte.
- (95) En afgørelse vedtaget af en EU-institution, som ikke er blevet anfægtet af dens adressat inden udløbet af fristen i henhold til artikel 263, stk. 6, i TEUF, bliver endelig i forhold til denne. Denne praksis støttes navnlig på, at søgsmålsfristerne skal værne om retssikkerheden, således at det undgås, at EU-foranstaltninger, der afføder retsvirkninger, kan anfægtes i ubegrænset tid ⁽³⁴⁾.

- (96) Dette proceduremæssige princip i EU-retten skaber uomgåeligt to grupper: dem, der har anfægtet en EU-foranstaltning, og som kan have opnået en gunstig position som følge heraf (f.eks. Brosmann og de fire øvrige eksporterende producenter), og dem, der ikke har. Men det betyder dog ikke, at Kommissionen har forskelsbehandlet de to parter i strid med princippet om ligebehandling. En anerkendelse af, at en part falder under sidstnævnte kategori som følge af en bevidst beslutning om ikke at anfægte en EU-foranstaltning, er ikke en forskelsbehandling af denne gruppe.
- (97) Alle interesserede parter nød således til enhver tid retsbeskyttelse ved Unionens retsinstanser.
- (98) For så vidt angår den påståede forskelsbehandling af de eksporterende producenter, som er berørt af denne gennemførelse, og som ikke var omfattet af nogen told som følge af gennemførelsesafgørelse 2014/149/EU, bør det bemærkes, at Rådets afgørelse om ikke at genindføre told tydeligvis blev truffet med henvisning til de særlige omstændigheder i den specifikke situation, der eksisterede på det tidspunkt, hvor Kommissionen fremsatte sit forslag om genindførelse af denne told, og især fordi den pågældende antidumpingtold allerede var blevet godtgjort, og i det omfang den oprindelige meddelelse om gælden til den pågældende debitor var blevet trukket tilbage efter Brosmann- og Aokang-dommene. Ifølge Rådet havde denne godtgørelse skabt en berettiget forventning hos de pågældende importører. Da der ikke blev ydet en sammenlignelig godtgørelse til andre importører, befinder disse sig ikke i en situation, der kan sammenlignes med de importører, der er omfattet af Rådets afgørelse.
- (99) Under alle omstændigheder kan det faktum, at Rådet valgte at handle på en bestemt måde i betragtning af de særlige omstændigheder i den pågældende sag, ikke forpligte Kommissionen til at gennemføre en anden dom på nøjagtigt samme måde.

Kommissionens kompetence til at indføre endelige antidumpingforanstaltninger

- (100) Desuden påstod FESI og the Footwear Coalition, at Kommissionen ikke har kompetence til at vedtage forordningen om indførelse af en antidumpingtold med tilbagevirkende kraft i forbindelse med den nuværende gennemførelse, og at denne kompetence under alle omstændigheder ville ligge hos Rådet. Påstanden var baseret på det argument, at hvis undersøgelsen genoptages netop på det punkt, hvor ulovligheden indtrådte, burde de samme regler være gældende som på tidspunktet for den oprindelige undersøgelse, hvor der blev vedtaget endelige foranstaltninger af Rådet. Disse parter fremførte, at i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014 ⁽³⁵⁾ (også kaldet »omnibus I-forordningen«) finder den nye beslutningsprocedure inden for den fælles handelspolitik ikke anvendelse i den nuværende sag, i) da Kommissionen allerede havde vedtaget en retsakt (den midlertidige forordning), ii) da de høringer, der var påkrævet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, var indledt og afsluttet, og iii) da Kommissionen allerede havde vedtaget et forslag til Rådets forordning om vedtagelse af endelige foranstaltninger inden ikrafttrædelsen af omnibus I-forordningen. På dette grundlag konkluderede disse parter, at beslutningsprocedurerne inden ikrafttrædelsen af omnibus I-forordningen bør finde anvendelse.
- (101) Denne påstand fokuserer imidlertid på datoen for indledningen af undersøgelsen (hvilket netop er relevant i forhold til de andre indholdsmæssige ændringer, der er foretaget i grundforordningen), men undlader at bemærke, at forordning (EU) nr. 37/2014 anvender et andet kriterium (dvs. indledningen af proceduren for vedtagelse af foranstaltninger). Holdningen hos FESI og the Footwear Coalition bygger således på en fejlagtig fortolkning af overgangsbestemmelserne i forordning (EU) nr. 37/2014.
- (102) I betragtning af henvisningen i artikel 3 i forordning (EU) nr. 37/2014 til »de procedurer, som er indledt med henblik på vedtagelse af foranstaltninger«, som fastsætter overgangsbestemmelser for ændringerne af beslutningsprocedurer for vedtagelse af antidumpingforanstaltninger, og i betragtning af betydningen af ordet »procedure« i grundforordningen for en undersøgelse, der blev indledt før ikrafttrædelsen af forordning (EU) nr. 37/2014, men hvor Kommissionen ikke havde indledt høringen af de relevante udvalg med henblik på at vedtage foranstaltninger før dennes ikrafttræden, finder de nye regler for proceduren for vedtagelse af de omtalte antidumpingforanstaltninger anvendelse. Det samme er gældende for procedurer, hvor foranstaltninger er blevet indført på grundlag af de gamle regler og skal revideres, eller for foranstaltninger, hvor der er blevet indført en midlertidig told på grundlag af de gamle regler, men hvor proceduren for vedtagelse af endelige foranstaltninger endnu ikke var blevet iværksat, da forordning (EU) nr. 37/2014 trådte i kraft. Med andre ord finder forordning (EU) nr. 37/2014 anvendelse på en specifik »procedure for vedtagelse« og ikke for hele perioden for en given undersøgelse eller sag.

- (103) Den anfægtede forordning blev vedtaget i 2006. Den relevante lovgivning, der finder anvendelse i denne sag, er grundforordningen. Derfor afvises denne påstand.

F. KONKLUSIONER

- (104) Efter at have taget hensyn til de modtagne bemærkninger og analysen heraf konkluderede Kommissionen, at restantidumpingtolden for Kina og Vietnam, dvs. på henholdsvis 16,5 % og 10 %, bør genindføres i anvendelsesperioden for den anfægtede forordning.

G. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (105) De pågældende eksporterende producenter og alle de parter, der gav sig til kende, blev informeret om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale genindførelse af den endelige antidumpingtold på eksporten fra de syv pågældende eksporterende producenter. De blev indrømmet en periode, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger efter fremlæggelsen af oplysninger.
- (106) Denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres hermed en endelig antidumpingtold på den import af fodtøj med overdel af læder eller kunstlæder, undtagen sportsfodtøj, fodtøj, hvortil der kræves en særlig teknologi, hjemmefodtøj og andre typer af indendørs fodtøj og fodtøj med beskyttelseståkappe, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam, produceret af de eksporterende producenter, som er opført i bilag II til denne forordning, og henhørende under KN-kode: 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽³⁶⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 og ex 6405 10 00 ⁽³⁷⁾, som fandt sted i anvendelsesperioden for forordning (EF) nr. 1472/2006 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009. Taric-koderne er opført i bilag I til nærværende forordning.

2. I denne forordning forstås ved:

- »sportsfodtøj«: fodtøj i henhold til definitionen i underpositionsbestemmelse 1 til kapitel 64 i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 1719/2005 ⁽³⁸⁾
- »fodtøj, hvortil der kræves en særlig teknologi«: fodtøj, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 7,50 EUR, til sportsbrug, med en støbt (dog ikke sprøjtstøbt) sål i et eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske karakteristika som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde og henhørende under KN-kode ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96 og ex 6403 99 98
- »fodtøj med beskyttelseståkappe«: fodtøj med en indbygget beskyttelseståkappe og en modstandsdygtighed over for stød på mindst 100 joule ⁽³⁹⁾ og henhørende under KN-kode: ex 6403 30 00 ⁽⁴⁰⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 og ex 6405 10 00
- »hjemmefodtøj og andre typer af indendørs fodtøj«: fodtøj henhørende under KN-kode ex 6405 10 00.

3. For de pågældende kinesiske eksporterende producenter fastsættes den endelige antidumpingtold til 16,5 %, og for den pågældende vietnamesiske eksporterende producent fastsættes den endelige antidumpingtold til 10 % af nettoprisen, frit EU's grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af de eksporterende producenter, som er opført i bilag II til denne forordning.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 553/2006, opkræves endeligt. Beløb til sikkerhedsstillelse, som ligger ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. oktober 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 553/2006 af 23. marts 2006 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse former for fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam (EUT L 98 af 6.4.2006, s. 3).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam (EUT L 275 af 6.10.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 388/2008 af 29. april 2008 om udvidelse af de endelige antidumpingforanstaltninger, som indførtes ved forordning (EF) nr. 1472/2006, på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina til også at omfatte import af samme vare afsendt fra Macao SAR, uanset om den er angivet med oprindelse i Macao SAR eller ej (EUT L 117 af 1.5.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT C 251 af 3.10.2008, s. 21.

⁽⁶⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 af 22. december 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam og i Folkerepublikken Kina som udvidet til også at omfatte import af visse typer fodtøj med overdel af læder afsendt fra Macao SAR, uanset om den er angivet med oprindelse i Macao SAR eller ej, som følge af en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (EUT L 352 af 30.12.2009, s. 1).

⁽⁷⁾ EUT C 295 af 11.10.2013, s. 6.

⁽⁸⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/149/EU af 18. marts 2014 om forkastelse af forslaget til Rådets gennemførelsesforordning om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og produceret af Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd og Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (EUT L 82 af 20.3.2014, s. 27).

⁽⁹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1).

⁽¹⁰⁾ EUT C 106 af 21.3.2016, s. 2.

⁽¹¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1).

⁽¹²⁾ Forenede sager 97/86, 193/86, 99/86 og 215/86, Asteris mod Kommissionen, Sml. 1988, s. 2181 (ECLI:EU:C:1988:199), præmis 27 og 28.

⁽¹³⁾ Sag C-415/96, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1998 I, s. 6993, præmis 31; sag C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques mod Rådet, Sml. 2000 I, s. 8147, præmis 80-85; sag T-301/01, Alitalia mod Kommissionen, Sml. 2008 II, s. 1753, præmis 99 og 142; forenede sager T-267/08 og T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais mod Kommissionen, (ECLI:EU:T:2011:209), præmis 83.

⁽¹⁴⁾ Sag C-415/96, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1998 I, s. 6993, præmis 31; sag C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques mod Rådet, Sml. 2000 I, s. 8147, præmis 80-85.

- ⁽¹⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51).
- ⁽¹⁶⁾ Forordning (EF) nr. 1225/2009 blev efterfølgende ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 765/2012 af 13. juni 2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 237 af 3.9.2012, s. 1). I henhold til artikel 2 i forordning (EU) nr. 765/2012 finder de ændringer, som indføres ved nævnte ændringsforordning, kun anvendelse på undersøgelser, der indledes efter nævnte forordnings ikrafttrædelse. Den nuværende undersøgelse indledtes imidlertid den 7. juli 2005 (EUT C 166 af 7.7.2005, s. 14).
- ⁽¹⁷⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1395 af 18. august 2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina, produceret af Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 225 af 19.8.2016, s. 52).
- ⁽¹⁸⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1647 af 13. september 2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam, produceret af Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc. og Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 245 af 14.9.2016, s. 16).
- ⁽¹⁹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1731 af 28. september 2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam og produceret af General Footwear Ltd (China), Diamond Vietnam Co Ltd og Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 262 af 29.9.2016, s. 4).
- ⁽²⁰⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/223 af 17. februar 2016 om fastlæggelse af en procedure for vurdering af en række anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling fra eksporterende producenter i Kina og Vietnam og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 41 af 18.2.2016, s. 3).
- ⁽²¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2257 af 14. december 2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og produceret af Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd., Foshan Nanhai Shyang Yuu Footwear Ltd. og Fujian Sunshine Footwear Co. Ltd. og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 3401 af 15.12.2016, s. 1).
- ⁽²²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/423 af 9. marts 2017 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam og fremstillet af Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd og Dongguan Texas Shoes Limited Co. og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 64 af 10.3.2017, s. 72).
- ⁽²³⁾ Sag C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques mod Rådet, Sml. 2000 I, s. 8147, præmis 80-85.
- ⁽²⁴⁾ Af fortrolighedshensyn er virksomhedernes navne blevet erstattet af tal. Virksomhed 1-3 har været omfattet af gennemførelsesforordning (EU) 2016/1731, der er nævnt i betragtning 20, mens virksomhed 4-6 har været omfattet af gennemførelsesforordning (EU) 2016/2257, der er nævnt i betragtning 23. Virksomhed 7-25 har været omfattet af gennemførelsesforordning (EU) 2017/423, der er nævnt i betragtning 24. De virksomheder, der er omfattet af den nuværende forordning, blev tildelt de fortløbende numre 26-32.
- ⁽²⁵⁾ Wolverine Europe BV, Wolverine Europe Limited og Damco Netherlands BV henviste i deres bemærkninger til dokumentet med fremlæggelsen af oplysninger til de bemærkninger, der blev fremsat af FESI og the Footwear Coalition.
- ⁽²⁶⁾ Sag T-192/08, Transnational Company Kazchrome og ENRC Marketing mod Rådet, Sml. 2011-II, s. 7449, præmis 298. Dommen blev stadfæstet i appelinstansen, se sag C-10/12 P, Transnational Company Kazchrome og ENRC Marketing mod Rådet, ECLI:EU:C:2013:865.
- ⁽²⁷⁾ Sag T-255/01, Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures og Zhejiang Sunlight Group mod Rådet, Sml. 2003-II, s. 4741, præmis 60.
- ⁽²⁸⁾ C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques mod Rådet, Sml. 2000 I, s. 8147, præmis 80-85.
- ⁽²⁹⁾ Meddelelse om udløbet af visse antidumpingforanstaltninger (EUT C 82 af 16.3.2011, s. 4).
- ⁽³⁰⁾ Denne tidsfrist findes nu i artikel 103, stk. 1, og i artikel 121, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).
- ⁽³¹⁾ Sag C-373/07 P, Mebro mod Kommissionen, Sml. 2009-I, s. 54, præmis 91-94.
- ⁽³²⁾ Se arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene, Efterkommelse af Domstolens domme af 2. februar 2012 i sag C-249/10 P, Brosmann, og af 15. november 2012 i sag C-247/10, P Zhejiang Aokang, der ledsager forslaget til Rådets gennemførelsesafgørelse om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og produceret af Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd og Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd,/* SWD/2014/46 final, betragtning 45-48.

- (³³) Sag C-382/09, Stils Met, Sml. 2010-I, s. 9315, præmis 42-43. Taric, for eksempel, der også anvendes som et middel til at sikre overholdelsen af handelsbeskyttelsesforanstaltninger, har sin oprindelse i artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).
- (³⁴) Sag C-239/99, Nachi Europe, Sml. 2001-I, s. 1197, præmis 29.
- (³⁵) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014 af 15. januar 2014 om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af visse foranstaltninger (EUT L 18 af 21.1.2014, s. 1).
- (³⁶) I medfør af forordning (EF) nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 301 af 31.10.2006, s. 1) udskiftes denne KN-kode pr. 1. januar 2007 med KN-kode ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 og ex 6403 99 05.
- (³⁷) Som defineret i forordning (EF) nr. 1719/2005. Varedekningen bestemmes ved at kombinere varebeskrivelsen i artikel 1, stk. 1, med varebeskrivelsen for de tilsvarende KN-koder set under ét.
- (³⁸) Kommissionens forordning (EF) nr. 1719/2005 af 27. oktober 2005 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 286 af 28.10.2005, s. 1).
- (³⁹) Modstandsdygtigheden over for stød måles efter den europæiske standard EN345 eller EN346.
- (⁴⁰) I medfør af forordning (EF) nr. 1549/2006 udskiftes denne KN-kode pr. 1. januar 2007 med KN-kode ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 og ex 6403 99 05.
-

BILAG I

Taric-koder for fodtøj med overdel af læder eller kunstlæder som omhandlet i artikel 1:

a) Fra den 7. oktober 2006:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 og 6405 10 00 80

b) Fra den 1. januar 2007:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 og 6405 10 00 80

c) Fra den 7. september 2007:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 og 6405 10 00 89.

BILAG II

Liste over eksporterende producenter, på hvis import der indføres en endelig antidumpingtold

Navn på den eksporterende producent	Henvisning i gennemførelsesforordning (EU) 2017/423 (Bilag VI)	Taric-tillægskode
Dongguan Luzhou Shoes Co. Ltd	Dah Lih Puh	A999
Dongguan Shingtak Shoes Co. Ltd	Shing Tak Ind. Co. Ltd	A999
Guangzhou Dragon Shoes Co. Ltd	Shing Tak Ind. Co. Ltd	A999
Guangzhou Evervan Footwear Co. Ltd	Everan Group P/A Eva Overseas International, Ltd og Everan Group P/A Jiangxi Guangyou Footwear Co.	A999
Guangzhou Guangda Shoes Co. Ltd	Shing Tak Ind. Co. Ltd	A999
Long Son Joint Stock Company	Long Son Joint Stock Company	A999
Zhaoqing Li Da Shoes Co., Ltd	Dah Lih Puh	A999